

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 086054 21 Kž
Novi Travnik, 27.05.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Zuhdije Ćosić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A. J., zbog krivičnog djela laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata Ivica Dragun iz Bugojna, izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 086054 19 K od 26.11.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj 27.05.2021. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branioca optuženog A. J. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 086054 19 K od 26.11.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 086054 19 K od 26.11.2020. godine optuženi A. J. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 1.000,00 KM koju je optuženi dužan platiti u roku od 3 mjeseca od dana pravosnažnosti presude, a koja će se u slučaju neplaćanja zamijeniti kaznom zatvora tako što će se za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora. Istom presudom je odlučeno da se optuženi obavezuje na naknadu sudskog paušala u iznosu od 50,00 KM, dok će o troškovima krivičnog postupka prvostepeni sud odlučiti posebnim rješenjem.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene Krivičnog zakona Federacije BiH i zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se ista presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe.

Na žalbu branioca optuženog kantonalni tužilac nije podnio odgovor.

Obzirom da stranke i branilac nisu tražili da budu obavješteni o sjednici vijeća to je ista u smislu člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iako branilac u žalbi nije precizirao zakonsku odredbu bitne povrede postupka, iz žalbenih prigovora je očigledno da isti ukazuje na bitnu povredu postupka propisanu odredbom člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Naime, branilac u žalbi tvrdi da prvostepeni sud za svoje činjenične zaključke nije dao valjane razloge, obzirom da u dokaznom postupku postoje iskazi oštećenog, iskazi optuženog, iskazi svjedoka na strani oštećenog, te iskazi svjedoka na strani optuženog, dakle dvije strane koje su odgovornost za cijeli događaj prebacivale ili na optuženog ili na oštećenog. U nastavku žalbe branilac iznosi prigovore koje ne razdvaja po pojedinim žalbenim osnovima nego prvostepenu presudu osporava navodima koji su zajednički za sve žalbene osnove i to prvenstveno prigovorom da je nižestepeni sud izvršio pogrešnu ocjenu i analizu jedinog nepristrasnog svjedoka E.J. koji je detaljno opisao događaj, a posebno ponašanje oštećenog kritičnog dana i prethodnih dana prema kojem iskazu su oštećeni i njegov sin nakon odlaska optuženog polupali sav inventar, prevrnuli stolove i nasilnički se ponašali što je započelo napadom na optuženog, da je u ovoj krivičnoj stvari jedna od bitnih činjenica ko je zvao policiju, da sud bez argumenata tvrdi da je iskaz ovog svjedoka neuvjerljiv i pristrasan time što je očigledno da je optuženi tjelesno superiorniji u odnosu na oštećenog i njegovog sina, što se ne može uzeti fizičkim poređenjem. U nastavku žalbe se ukazuje na neusklađenost izjava svjedoka na strani oštećenog navodima da je optuženi šakom udario u glavu H. Č. što se ne može vidjeti iz medicinske dokumentacije, pa iz takve nelogičnosti tvrdnji svjedoka proizilazi pogrešan zaključak suda, isto se odnosi i na navod oštećenog da je imao gubitak svijesti, te činjenicu povrede desne šake koja povreda je isključivo napadačke prirode, dok sa druge strane postoje povrede koje zadobio optuženi i koje su uklapaju i iskaz kako optuženog tako i svjedoka E. J. Pravilnom ocjenom iskaza navedenog svjedoka dolazi se do zaključka da je optuženi postupao u nužnoj odbrani od napada oštećenog i njegovog sina, ali u najmanje da se radi o krivičnom djelu iz člana 173. stav 3. Krivičnog zakona Federacije BiH obzirom da je utvrđeno teško pijano stanje kako oštećenog, tako i njegovog sina, zbog čega bi se radnje optuženog, i bez prihvatanja iskaza svjedoka E. J. mogle podvesti pod navedenu zakonsku odredbu. Na kraju žalbe se zaključuje da prvostepeni sud nije dao valjane razloge u pogledu bitnih činjenica za presuđenje odnosno nije obrazložio umišljaj niti je umišljajno ponašanje dokazano, pogrešno je cijenio određene činjenice i dokaze i na kraju pogrešno primijenio materijalni propis, jer primjena odredbe člana 173. stav 3. Krivičnog zakona Federacije BiH automatski povlači izricanje sudske opomene koja nije kazna što je prigovor vezan za visinu kazne.

Prema izreci i obrazloženju prvostepene presude prednji žalbeni prigovori se pokazuju kao neosnovani. Ovo iz razloga što prvostepeni sud, suprotno žalbenim tvrdnjama, jeste dao konkretne i uvjerljive razloge za sve svoje činjenične zaključke o krivnji optuženog, kao i odgovore na sve prigovore i primjedbe odbrane kojima se, u objektivnom smislu, osporavala optužnica Kantonalnog tužilaštva Travnik. Isto se odnosi i na razloge koje je prvostepeni sud dao u pogledu protivrječnih dokaza odnosno dokaza na kojima zasniva svoju presudu s jedne strane i iskaza optuženog kao svjedoka s druge strane, pa i svjedoka E. J. i supruge optuženog Š.J.

Kako u tim odlučnim činjenicama i razlozima nema ničeg protivrječnog, niti je izreka protivrječna obrazloženju osporene presude i kako se većina žalbenih prigovora odnosi na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, to se onda žalba branioca optuženog u vezi žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka ocjenjuje kao paušalna i time kao neosnovana.

Na isti način ocijenjena je žalba branioca i u dijelu koji se odnosi na žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja pri čemu se prvenstveno misli na ocjenu vjerodostojnosti iskaza svjedoka E. J. Naime, branilac pravilnost utvrđenih činjeničnih zaključaka prvostepenog suda osporava tvrdnjama da činjenični zaključci ne bi bili isti ukoliko bi se vjerodostojnim i pouzdanim prihvatio iskaz navedenog svjedoka, a time onda i iskaz optuženog kao svjedoka iz kojih u bitnom proizilazi da su oštećeni i njegov sin H. Č. ti koji su prvi prvo verbalno, a zatim i fizički napali i pretukli optuženog koji se od tog napada samo branio. S tim u vezi branilac u žalbi u nekoliko navrata tvrdi da je iskaz svjedoka E. J. jedini objektivan i nepristrasan, jer nije ni u kakvi odnosima sa optuženim i oštećenim.

Međutim, suprotno žalbenim prigovorima i tvrdnjama, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud dao vrlo argumentovane i uvjerljive razloge zašto ne nalazi dokazanim da se cijeli događaj odvio na način kako ga opisuju optuženi, njegova supruga i svjedok E.J. Ovo iz razloga što nižestepeni sud osnovano primjećuje da u nalazu JU Dom zdravlja Bugojno od 22.05.2018. godine za optuženog A.J.nije evidentirano niti jedan vidljivi trag, modrica, ogrebotina, podljev, posjekotina, a posebno ne udubljene na čelu od udarca željeznom stolicom o kojem udarcu je optuženi govorio pred sudom, te u nastavku obrazloženja isti sud izvodi logičan zaključak da bi optuženi, ako je zaista premlaćen od strane oštećenog i njegovog sina na način kako to on i svjedok E.J. opisuju, morao zadobiti čitav niz vrlo ozbiljnih i nadasve vidljivih ozljeda koje ne bi mogle nestati za svega jednu noć, nego bi objektivno morale biti vidljive naročito pri pregledu od strane za to stručne osobe u Domu zdravlja Bugojno. Dakle, prvostepeni sud ocjenom i vjerodostojnosti iskaza optuženog, te svjedoka E. J. i supruge optuženog zasniva na objektivnom i žalbom ničim dovedenim u pitanje dokazu, a to je naprijed precizirani nalaz dr. A. K. u kojoj se konstatuje da se pri pregledu optuženog ne nađe neuroloških ispada. Kod takvog stanja stvari navodi optuženog da je zbog prijetnji, koje mu je uputio brat njegove supruge odnosno sin oštećenog, krenuo prema izlazu, da ga je u tome oštećeni spriječio, nakon čega su oštećeni i njegov sin udarali čašama u glavu i tijelo, kao i pivskim kriglama od pola litre, a kada je pao na pod da su ga udarali željeznim stolicama kojom prilikom je dobio direktan udarac u glavu od kojeg mu je ostala rupa na čelu, i po ocjeni ovog suda ne mogu se prihvatiti kao istiniti i odgovarajućim stvarnom nastanku i toku događaja, a slijedom toga ni navodi svjedoka E.J. i Š. J.

Nasuprot tome, za svoje činjenične zaključke pri ocjeni vjerodostojnosti iskaza svjedoka S. Č., H. Č. i S. Č.1, prvostepeni sud se također potpuno pravilno i osnovano poziva na nesporno objektivnu i ničim žalbom dovedenom u pitanje medicinsku dokumentaciju i slijedom toga nalaz vještačenja po vještaku medicinske struke vezano za utvrđene povrede kod oštećenog. U tom pravcu isti sud logički zaključuje kako broj, vrsta i lokalizacija evidentiranih povreda kod oštećenog, koje se prema nalazima Specijalističke službe JU Dom zdravlja Bugojno i Specijalističke službe JU Dom zdravlja Bugojno, te nalazu i mišljenju vještaka medicinske struke ogledaju u razderno – nagnječnoj rani u lijevoj tjemenoj regiji, potresu mozga, prijelomu šestog rebra sa lijeve strane i više oguljotina u području čela, nosa i lijevog obraza, jeste valjan razlog da se i iskazi navedenih svjedoka ocijene kao pouzdani i

vjerodostojni, jer su saglasni navedenim materijalnim dokazima i vještačenju kada je upitanju kazivanje ovih svjedoka o nastanku i toku predmetnog događaja, pri čemu se prvenstveno misli kako je započeo fizički sukob između optuženog i oštećenog, kako se razvijao i na koji način je optuženi nanosio kasnije precizirane i evidentirane povrede kod oštećenog. S tim u vezi prvostepeni sud opravdano ističe kako na provedeno vještačenje i nalaz vještaka odbrana nije imala nikakvih primjedbi. Dakle, prvostepeni sud dokaznu podlogu za svoje činjenične zaključke prije svega nalazi u medicinskoj dokumentaciji kako za oštećenog tako i za optuženog, a koji dokazi su apsolutno objektivne prirode.

Kod takvog stanja stvari činjenično stanje opisano u izreci pobijane presude pokazuje se kao pravilno, a time istovremeno kao neosnovan žalbeni prigovori i tvrdnje da se pravilnom ocjenom dokaza trebao izvesti zaključak kako je optuženi postupao u nužnoj odbrani ili u najmanje da je bio izazvan nepristojnim ili grubim ponašanjem oštećenog u smislu člana 173. stav 3. Krivičnog zakona Federacije BiH.

Zbog svega toga prvostepeni sud pravilno i zakonito utvrđuje da je optuženi, radnjama opisanim u izreci osporene presude, ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, pa slijedom toga nije došlo ni do povrede krivičnog zakona kako se to prigovara žalbom.

Konačno, neosnovana je žalba branioca i zbog odluke o kazni prvenstveno iz razloga što je osporenim presudom optuženom izrečena novčana kazna kao blaža od dvije alternativno zapriječene kazne za predmetno krivično djelo (druga je kazna zatvora do jedne godine), a zatim i iz razloga što je izrečena kazna neuporediva bliža minimalnoj novčanoj kazni koja se uopće može izreći (500 KM) nego maksimalnoj (100.000 KM). Kada se uz to ima u vidu da je optuženi oštećenom nanio najmanje 4 različite lake tjelesne ozljede, čime se nakon jedne kao bitnog obilježja predmetnog krivičnog djela, sa svakom slijedećom povećava stepen krivnje, onda se žalba u dijelu koji se odnosi na odluku o kazni dodatno pokazuje kao neosnovana, jer su pri tim okolnostima i izrečenoj novčanoj kazni u iznosu od 1.000,00 KM u dovoljnoj mjeri došle do izražaja sve olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optuženog i koje jeste cijenio prvostepeni sud, dok na druge konkretne olakšavajuće okolnosti žalba ne ukazuje.

Na osnovu svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Predsjednik krivičnog odjeljenja
Zuhdija Ćosić

Sudija

